

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Bularu Nicolae cu avocatul acestuia Stoian Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul din 27 iunie 2011 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 16 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Bularu Nicolae Andrei, născut la 01 iunie 1957, originar din s. Slobozia Mare, r-nul Cahul, domiciliat în or. Cahul, str. Frunze 50, ap. 68.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.07.2009 - 27.06.2011 (prima instanță);
2. 04.06.2012 - 18.12.2012 (instanța de apel);
3. 21.03.2013 - 16.07.2013 (instanța de recurs ordinar);
4. 05.08.2013 - 16.12.2013 (instanța de apel);
5. 25.03.2014 - 15.07.2014 (instanța de recurs ordinar);
6. 28.08.2014 - 16.12.2015 (instanța de apel);
7. 29.04.2016 - 05.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 27 iunie 2011, procesul penal față de Bularu Nicolae în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal a fost încetat, pe motivul expirării prescripției tragerii la răspundere penală, prevăzută de art. 60 Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Bularu Nicolae, deținînd funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegînd și conștientizînd caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflîndu-se în or. Cahul, la data de 24 octombrie 2000, a emis

ordinul fals sub nr. 87, paragraf 1, din 24 octombrie 2000, de angajare în calitate de lăcătuș al Colegiului de Medicină Cahul a lui Urumov Constantin, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intra numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 09 decembrie 2002 a emis un ordin fals sub nr. 89, paragraf 2 din 09 decembrie 2002, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Arsenii Evdochia, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 21 august 2003 a emis un ordin fals sub nr. 58, paragraf 4 din 21.08.2003 de angajare în calitate de electrician al Colegiului de Medicină Cahul a lui Bliznicenco Vasile, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății Nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 01 septembrie 2003 a emis un ordin fals sub nr. 61, paragraf 5 din 01.09.2003, de angajare în calitate de secretară a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Bostan Irina, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății Nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice,

personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 08 septembrie 2003 a emis un ordin fals sub nr. 64, paragraf 4 din 08 septembrie 2003, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Colodeev Maria, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății Nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 22 octombrie 2003 a emis un ordin fals sub nr. 79, paragraf 3 din 22 octombrie 2003, de angajare în calitate de laborant al Colegiului de Medicină Cahul a lui Florea Victor, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății Nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 22 octombrie 2003 a emis un ordin fals sub nr. 79, paragraf 1 din 22 octombrie 2003, de angajare în calitate de laborant al Colegiului de Medicină Cahul a cet. Maidan Veronica, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății Nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 22 octombrie 2003 a emis un ordin fals sub nr. 79, paragraf 2 din 22.10.2003, de angajare în calitate de laborant al Colegiului de Medicina Cahul a cet. Coroi Natalia, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma sa activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului

Sănătății Nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data de 28 octombrie 2003 a emis un ordin fals sub nr. 81, paragraf 4 din 28 octombrie 2002, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Godunova Elena, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Tot el, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății Nr. 10 din 31 ianuarie 1994, fiind persoană cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la data 01 octombrie 2004 a emis un ordin fals sub nr. 73-c, paragraf 2 din 01 octombrie 2004, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a lui Bordeanu Mihai, document oficial în care a înscris date vădit false privind angajarea acestei persoane în serviciu, și care în realitate nu a fost însă angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul.

Acțiunile inculpatului Bularu Nicolae au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, adică – înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale.

Prima instanță a reținut că vinovăția inculpatului este confirmată prin probele administrate pe caz.

Totodată, prima instanță a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, ci elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a fost stabilit nici într-un mod existența unor interese de natură materială sau natură personală care să fi determinat inculpatul la falsificarea ordinelor de angajare.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, ca confecționarea, deținerea, sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Potrivit art. 16 Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv. Sancțiunea alin. (1) art. 361 Cod penal prevede în calitate de pedeapsă maximă închisoare pe un termen de pînă la 2 ani, deci această infracțiune se consideră ușoară. Totodată ordinele de angajare au fost emise și în perioada anilor 2003-2004, deci atunci a și fost comisă fapta infracțională.

În asemenea circumstanțe, luînd considerare prevederile art. 60 Cod penal, 275 pct. 4) și 332 Cod de procedură penală, prima instanță a încetat procesul cu liberarea de la răspundere penală a inculpatului din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Stoian Ion, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat, din lipsa componentei de infracțiune.

Apelantul a invocat că inculpatul a fost învinuit în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, dar prima instanță a recalificat fapta, deoarece într-adevăr nu s-a stabilit indiciul principal - din interes material sau din alte interese personale.

Totodată, acțiunile lui au fost greșit recalificate în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, deoarece în acțiunile lui lipsesc semnele constitutive ale componentei de infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2012, apelul avocatului Stoian Ion în numele inculpatului Bularu Nicolae fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărîre conform modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Bularu Nicolae a fost achitat de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. Instanța de apel a reținut că la momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a rezumat, că în acțiunile inculpatului lipsește elementul calificativ obligatoriu al laturii obiective din componența infracțiunii incriminate în actul de învinuire, încadrate în art. 332 alin. (1) Cod penal, și anume „interesul material sau alt interes personal”.

În actul de învinuire inculpatului i se indică, că a folosit situația de serviciu în interes personal, cu scopul de a ascunde propria incompetență în asigurarea cu cadre a instituției de învățămînt conduse.

Prima instanță a considerat că este inconsistent argumentul procurorului din actul de învinuire că interesul personal al inculpatului s-ar fi manifestat în tendința acestuia de a ascunde propria incompetență în capacitatea de asigurare cu cadre a instituției de învățămînt conduse. O atare tendință chiar dacă ar fi existat, nu ar putea fi combinată cu interesul personal, așa cum ascunderea incapacității nu echivalează neapărat cu obținerea unui beneficiu personal, fără a fi explicat eventualul beneficiu.

În art. 361 alin. (1) Cod penal se stipulează că „deținerea, vînzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confecționarea sau vînzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, se pedepsește cu...”

Actul de învinuire și rechizitoriul inculpatului nu indică care anume drepturi acordă ordinele de angajare emise de inculpat, sau de care anume obligații eliberează aceste documente, care persoană concretă beneficiază de drepturi sau este eliberată de obligații,

or acest element al laturii obiective este obligatoriu pentru componența de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, iar elementele acestei fapte expuse în rechizitoriu nu admit reîncadrarea acesteia conform altei componente de infracțiune din partea specială a Codului penal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sîrbu Valeriu, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurentul a menționat că instanța de apel, reîncadrînd acțiunile lui Bularu Nicolae de la art. 361 alin. (1) Cod penal, în cele ale art. 332 alin. (1) Cod penal, a agravat situația inculpatului în propriul apel, deoarece sancțiunea art. 332 alin.(1) Cod penal este mai aspră decît cea prevăzută la art. 361 alin. (1) Cod penal.

În acțiunile inculpatului persistă interesul personal, deoarece dînsul a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale, privind falsificarea documentelor și angajarea persoanelor care nu au existat.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2013, recursul procurorului a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a relevat că instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor inculpatului, din care rezultă că în perioada anilor 2003-2006, din motivul lipsei lucrătorilor laboranți, a acceptat angajarea persoanelor ce au fost aduse de către profesori în această calitate. S-a adresat de mai multe ori la oficiul forței de muncă atît verbal, cît și în scris, însă persoanele care veneau, refuzau angajarea din motivul salariului mic și volumul mare de lucru.

Potrivit informației prezentate de Agenția pentm Ocuparea Forței de Muncă Cahul nr. 231 din 29 august 2007, la data de 24 septembrie 2002, E. Godunova a primit îndreptare la lucru în calitate de laborant la Colegiul de Medicină Cahul. Alte oferte ulterioare de laboranți din partea Colegiului de Medicină Cahul, nu au parvenit.

Prin urmare, doar o singură dată a fost o cerere adresată de către Colegiul de Medicină Cahul și o ofertă, dar nu mai multe, cum rezultă din declarațiile inculpatului.

La fel, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat și asupra informației parvenite de la Ministerul Sănătății conform căreia în perioada anilor 2002-2005, Colegiul de Medicină Cahul nu a prezentat necesitatea în laboranți, însă directorul Colegiului, Bularu N., era obligat de a anunța despre situația creată exprimată prin lipsa de cadre în rîndul laboranților pentru solicitarea de ajutor.

În speță, s-a constatat că inculpatul a recunoscut faptul că a emis ordine false de angajare la lucru în calitate de laboranți, lăcătuși și electricieni și cunoștea că persoanele date nu urmau să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul, care nici nu au activat, el a procedat în asemenea mod din lipsă de cadre. Însă, instanța de apel, fără a analiza în cumul cu alte probe prezentate în ședința de judecată, pripit a decis despre achitarea lui de sub învinuirea adusă în baza art. 332 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs a reiterat că instanța de apel era obligată să pună în discuție și să verifice atât probele prezentate de partea apărării, cât și cele prezentate de acuzatorul de stat.

Astfel, asupra probelor prezentate de acuzatorul de stat referitor la informațiile parvenite de la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă și Ministerul Sănătății instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un mod.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2013, apelul avocatului Stoian Ion în numele inculpatului Bularu Nicolae a fost respins, ca nefondat și a fost menținută sentința primei instanțe.

7.1. Instanța de apel a indicat că deși inculpatul nu recunoaște culpa, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauză, rezultă că el și-a dat perfect seama de actele pe care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor.

Culpa lui este dovedită în întregime prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză în instanța de apel.

Cumulul probelor menționate confirmă faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, după indiciile, confecționarea documentelor oficiale false, *care acordă drepturi sau eliberează de obligații*.

Instanța de apel a constatat că inculpatul de fapt recunoaște comiterea acțiunilor de întocmire a actelor false privind angajarea persoanelor la serviciu, dar care nu activau. Însuși inculpatul consideră că acestea acțiuni au fost îndreptate pentru bună desfășurare a procesului de studii din lipsa cadrelor necesare.

Aceste argumente nu au putut fi admise ca temei de liberare de răspundere penală, deoarece perioada îndelungată de comitere a acțiunilor ilegale (perioada anilor 2002-2004) cât și numărul mare de persoane fictiv angajate (10 persoane), lipsa acțiunilor insistente de a schimba situația în vederea angajării persoanelor la locurile vacante.

Privind dezacordul apelantului cu recalificarea acțiunilor s-a atestat că instanța de apel nu poate crea o situație mai gravă apelantului, iar procurorul nu a contestat sentința primei instanțe.

Astfel, instanța de apel a menționat că nu sunt întemeiate argumentele apelului privind lipsa probelor ce confirmă vinovăția apelantului în comiterea confecționării documentelor false, iar invocarea de către inculpat a versiunii privind necesitatea extremă, de a asigura activitatea normală al institutiei conduse, nu s-a adeverit, fiind în contradicție cu cumulul probelor și circumstanțele constatate, sunt declarative și se califică drept metodă de apărare.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel avocatul Stoian Ion a declarat recurs ordinar, prin care a indicat temeiurile prevăzute de art. 427 pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 332 alin. (1) Cod penal, din motivul că lipsește componența infracțiunii.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu și-a expus părerea asupra motivelor invocate în apel.

Instanța de apel a adoptat și o decizie contradictorie, deoarece cumulul de probe menționate confirmă faptul comiterii de către Bularu N. a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și totodată, privind dezacordul apelantului cu recalificarea acțiunilor, se constată că instanța de apel nu poate crea o situație mai gravă apelantului, iar procurorul nu a contestat sentința primei instanțe.

Conform art. 384-385, 389 Cod de procedură penală, sentința judiciară nu poate fi adoptată pe presupuneri, bănuielile fiind obligatoriu tălmăcite în folosul inculpatului.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2014, recursul avocatului Stoian Ion a fost admis, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2013, și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Comrat.

9.1. În motivarea deciziei sale instanța de recurs a constatat că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. În corespundere cu jurisprudența națională, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, conform descriptivului deciziei contestate:

a) concluzia că: *„aceste argumente nu pot fi admise ca temei de liberare de răspundere penală, deoarece perioada îndelungată de comitere a acțiunilor ilegale (perioada anilor 2002-2004) cît și numărul mare de persoane fictiv angajate (10 persoane), lipsa acțiunilor insistente de a schimba situația în vederea angajării persoanelor la locurile vacante”*, nu este urmată și finisată de vreun rezumat, deci concluzia este neclară.

Totodată, și mesajul că: *„instanța de apel nu poate crea o situație mai gravă apelantului, iar procurorul nu a contestat sentința primei instanțe”* este unul lipsit de esență, nefiind clar asupra căror circumstanțe de drept și de fapt a intenționat să se pronunțe instanța.

b) nu și-a motivat soluția în raport cu jurisprudența națională și CEDO, privind condamnarea inculpatului pentru o altă faptă decît cea formulată în învinuire, în situația în care elementele calificative *„care acordă drepturi sau eliberează de obligații”*, nu i-au fost incriminate prin rechizitoriu, iar instanța de fond nu a constatat în fapt care este esența acestor circumstanțe, și cînd noua acuzare nu a fost adusă la cunoștința

inculpatului, nu a fost pusă în discuția, părților, neoferind inculpatului posibilitatea să se apere față de această învinuire.

Instanța de recurs a menționat că împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelul declarat în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 16 decembrie 2015, apelul declarat de avocatul Stoian Ion în numele inculpatului Bularu Nicolae a fost respins ca neîntemeiat și menținută sentința primei instanțe, fără modificări.

10.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că în conformitate cu art. 415 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii, respinge apelul menținînd hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat.

Circumstanțele în cauză, ce permit menținerea sentinței instanței de fond au fost stabilite și ele constă în următoarele.

În cadrul examinării cauzei în ordine de apel a fost reluată cercetarea judecătorească la demersul părții apărării, unde au fost cercetate materialele cauzei penale. (f.d. 237 verso-238, vol. III)

Inculpatul Bularu Nicolae, audiat în ședința instanței de apel a explicat, că confirmă cele spuse de către el în prima instanță (f.d.190, vol. III).

După cum rezultă din materialele dosarului inculpatului Bularu Nicolae i-a fost înaintată învinuirea de către organul de urmărire penală în săvîrșirea infracțiunii, prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, conform semnelor - înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvîrșite din interes material sau din alte interese personale.

În urma examinării cauzei penale în privința inculpatului Bularu Nicolae de învinuire în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia, că în acțiunile inculpatului Bularu N.A. nu sunt întrunite semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, și anume lipsește semnul - au fost săvîrșite din interes material sau din alte interese personale.

Concomitent, instanța a ajuns la concluzia, că acțiunile inculpatului Bularu Nicolae întrunesc semnele constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, și anume - confecționarea, documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului Bularu Nicolae de la art. 332 alin. (1) în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, el a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 Cod penal, și cu aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal și art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, procedura în cauză a fost încetată și el a fost eliberat de la răspundere penală.

Mai ales, instanța de apel a menționat, că sentința judecătorei Cahul din 27.06.2011 a fost atacată doar de către partea apărării, respectiv reieșind din cerințele imperative ale art. 410 Cod de procedură penală, care prevede inadmisibilitatea agravării: situației apelantului în baza apelului depus de către el, instanța de apel a apreciat existența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii, prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal și legalitatea reîncadrării de către instanța de judecată a acțiunilor lui de la art. 332 alin. (1) Cod penal la norma cea nominalizată.

Instanța de apel a menționat, că inculpatul nu își recunoaște vina nici într-o infracțiune menționată mai sus, și nu contestă circumstanța de fapt a cauzei - întocmirea ordinilor vădit false, adică confecționarea documentului fals, care conține informațiile, care nu corespund situației de fapt a cauzei.

Instanța de apel a considerat că prima instanță legal a reîncadrat acțiunile inculpatului Bularu N.A. de la art. 332 alin. (1) CP în baza art. 361 alin.(1) CP, conform semnelor - confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Faptele, în săvârșirea cărora a fost recunoscut vinovat inculpatul - art. 361 alin. (1) CP, nu întrunesc elementele constitutive ale componenței a unei infracțiuni mai grave, învinuirea nu se diferă esențial după circumstanțele cauzei de la învinuirea pe care o susținea procurorul în cadrul judecării cauzei - art. 332 alin. (1) CP, de aceea reîncadrarea nu agravează situația inculpatului și nu lezează dreptul lui la apărare.

Instanța de apel a considerat necesar să menționeze, că componența constitutivă a acestei infracțiuni se consideră consumată din momentul înaintării de fapt a documentului. Obținerea drepturilor și eliberarea de obligații nu sunt incluse în componența constitutivă a infracțiunii din art. 361 CP și sunt pasibile reîncadrării independente.

Reieșind din materialele dosarului cercetate și apreciind probele, care există în materialele dosarului, instanța de apel a ajuns la concluzia, că vinovăția inculpatului Bularu N.A. în săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 361 alin. (1) CP conform semnelor - confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, se confirmă prin materialele dosarului penal.

Așadar, Bularu Nicolae, deținând funcția de director al Colegiului de Medicină cu sediul în or. Cahul, str. A. Mateevici nr. 103/1, fiind numit în această funcție prin ordinul Ministrului Sănătății nr. 10 din 31 ianuarie 1994 (f.d. 217, vol. 1), fiind persoana cu funcție de răspundere, în atribuțiile de serviciu ale căruia intră numirea și angajarea cadrelor didactice, personalului tehnico-administrativ, auxiliar, înțelegând și conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale ilegale, aflându-se în or. Cahul, la 24 octombrie 2000 a emis un ordin fals sub nr. 87, § 1 din 24 octombrie 2000, de angajare în calitate de lăcătuș a Colegiului de Medicină Cahul a cetățeanului Urumov Constantin, nr. 89, § 2 din 09 decembrie 2002, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Arsenii Evdochia Dmitri, nr. 58, § 4 din 21 august 2003, de angajare în calitate de electrician a Colegiului de Medicină Cahul a cet.

Bliznicenco Vasilii, nr. 61, § 5 din 01 septembrie 2003, de angajare în calitate de secretară a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Bostan Irina, nr. 64, § 4 din 08 septembrie 2003, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Colodeev Maria, nr. 79, § 3 din 22 octombrie 2003, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Florea Victor, nr. 79, § 1 din 22 octombrie 2003, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Maidan Veronica, nr. 79, § 2 din 22 octombrie 2003, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Coroi Natalia, nr. 81, § 4 din 28 octombrie 2003, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Godunova Elena, nr. 73-c, § 2 din 01 octombrie 2004, de angajare în calitate de laborant a Colegiului de Medicină Cahul a cet. Bordeanu Mihai, document oficial, în care a scris date vădit false privind angajarea acestor persoane la serviciu, care în realitate nu au fost angajate în această calitate și de fapt nu au activat în această funcție în Colegiul de Medicină Cahul.

Instanța de apel a menționat că în cauza penală dată inculpatul Bularu Nicolae a falsificat ordinele de angajare a salariaților în Colegiul de Medicină Cahul.

Prin urmare, ordinele de angajare la locul de muncă, emise de către intimatul Bularu N.A. în virtutea împuternicirilor sale de serviciu reprezintă documentele oficiale, care produc efecte juridice, adică care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

După cum rezultă din materialele dosarului, faptul emiterii ordinilor de angajare nu se neagă de către inculpatul Bularu N.A., iar argumentele lui privind lipsa candidaților pentru deținerea posturilor vacante, instanța de apel le-a considerat ca neîntemeiate, întrucât modul stabilit de circuitul documentelor oficiale era încălcat de multe ori.

Deși, inculpatul Bularu N.A. nu își recunoaște vinovăția, instanța de apel a considerat, că vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 361 alin. (1) CP RM se confirmă prin materialele dosarului, și anume declarațiile martorilor Bordeanu M., Arsenii E., Alexeeva (Godunova) E., Coroi N., Urumov C., Colodeeva M., Perju T., Bulici V., Bliznicenco V., Advahova I., Mocanu M., Mohoreanu V., Maidan V., Gîlcă M., Bostan I., Bălcănuță E., Boceva F., precum și prin registrele de evidență a locurilor de muncă pentru anii 2000-2005, cărțile de ordine pentru anii 2000-2005, listele privind plata salariului personalului auxiliar pentru anii 2000-2005, fișa de post a directorului Colegiului de Medicină Cahul.

Astfel, apreciind toate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, instanța de apel a considerat, că probele administrate în cauză confirmă pe deplin vinovăția inculpatului Bularu N. în confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturile sau eliberează de obligații, întrucât aceste circumstanțe se confirmă prin probele menționate mai sus.

De aceea, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul avocatului inculpatului Bularu N.A., Stoian I. precum că inculpatul Bularu N. trebuie să fie achitat în baza art. 332 alin. (1) și art. 361 alin. (1) CP RM din motivul, că acțiunile lui nu

întrunesc semnele constitutive ale componenței de infracțiune imputate lui sau ilegalității reîncadrării faptelor lui (f.d. 280, vol. II).

Concomitent, instanța de apel a considerat, că prima instanță corect a ajuns la concluzia, că sentința de condamnare în privința inculpatului Bularu N.A. trebuie să fie fără stabilirea pedepsei, cu eliberarea lui de la răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Întrucât, fapta incriminată inculpatului Bularu N.A. în baza art. 361 alin. (1) Cod penal a fost săvârșită în perioada de la 24 octombrie 2000 pînă la 01 octombrie 2004, adică din momentul săvârșirii infracțiunii au trecut mai mult de 2 ani, conform art. 60 alin.(1) lit.a) Cod penal, care prevede termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, în conformitate cu art. 389 alin. (4) pct.3) CPP, în privința lui Bularu N.A a fost corect emisă sentința de condamnare fără stabilirea pedepsei cu liberarea de la răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Bularu Nicolae cu avocatul acestuia Stoian Ion, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 16 decembrie 2015 și a sentinței Judecătorei Cahul din 27 iunie 2011, cu adoptarea unei noi hotărîri de achitare a lui Bularu Nicolae în învinuirea înaintată, din motivul lipsei componenței de infracțiune.

În motivarea cererii de recurs recurenții au invocat următoarele motive :

- instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel;
- Bularu N. vina în săvârșirea infracțiunii incriminate n-a recunoscut-o, recunoscînd doar o simplă abatere disciplinară a normelor muncii;
- instanța de apel nu a ținut cont de încadrarea juridică greșită;
- conform art.384-385, 389 CPP sentința judecătorească nu poate fi adoptată pe presupuneri, bănuielile fiind obligatoriu tălmăcite în folosul învinuitului;
- conform art. 6 alin. (2) CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune penală este prezumată nevinovată pînă cînd culpabilitatea ei este legal stabilită.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că din conținutul cererii de recurs rezultă că recurentul a indicat temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală însă, contrar cerințelor obligatorii stipulate în art.430 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, nu a argumentat ilegalitățile hotărîrii atacate și nu a invocat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Din cele specificate, se relevă faptul că recursul, în partea ce ține de aceste două temeiuri, în baza art.432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, urmează a fi respins ca inadmisibil, dat fiind faptului că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art.430 Cod de procedură penală.

Cu referire la afirmațiile recurentului că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, ce constituie, conform art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, încă un temei pentru recurs, procurorul a menționat că, rejudecând cauza, instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, a înlăturat omisiunile reținute de instanța de recurs și just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.361 alin.(1) Cod penal. În atare situație, se atestă lipsa temeiului prevăzut în art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală și se constată inadmisibilitatea recursului și în această parte, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorii recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocînd în acest context următoarele.

În recurs, recurenții invocă argumentele precum că, *„conform art.384-385, 389 CPP sentința judecătorească nu poate fi adoptată pe presupuneri, bănuielile fiind obligatoriu tălmăcite în folosul învinuitului, fiind încălcate prevederile acestor articole și că conform art. 6 alin. (2) CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune penală este prezumată nevinovată pînă cînd culpabilitatea ei este legal stabilită ”*, Colegiul penal menționează că sunt declarative, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă, că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazîndu-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală și cercetate în instanța de fond și de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și anume:

declarațiile martorilor Bordeanu M., Arsenii E., Alexeeva (Godunova) E., Coroi N., Urumov C., Colodeeva M., Perju T., Bulici V., Bliznicenco V., Advahova I., Mocanu M., Mohoreanu V., Maidan V., Gîlcă M., Bostan I., Bălcănuță E., Boceva F., precum și registrele de evidență a locurilor de muncă pentru anii 2000-2005, cărțile de ordine pentru anii 2000-2005, listele privind plata salariului personalului auxiliar pentru anii 2000-2005, fișa de post a directorului Colegiului de Medicină Cahul, care sunt probe pertinente, concludente, utile și veridice.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanțele de judecată a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Bularu Nicolae privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Cu referire la temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că „instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel”, Colegiul penal relevă, că acesta nu se confirmă și că instanța de apel corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului avocatului Stoian Ion, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări. Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută fără modificări.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.229-232, vol. III), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra acestui aspect și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă

și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal menționează că temeiul invocat de recurenți stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” nu s-a confirmat în speța dată, este pur declarativ și constituie opinia subiectivă a recurenților, și sub acest aspect instanța de apel corect a motivat în decizia sa (f.d. 229 verso-232, vol. III), prezența tuturor elementelor infracțiunii incriminate inculpatului. Aceste motive și concluzii instanța de recurs le însușește, considerîndu-le corecte.

La fel, în recursul depus de inculpatul Bularu Nicolae cu avocatul acestuia Stoian Ion, se mai invocă pur declarativ ca temei de casare a hotărîrilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – „faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, fără a avea o motivare în recurs privitor la încadrarea acțiunilor.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Bularu Nicolae, în baza materialelor prezentate la dosar.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentul adus de recurenți precum că „instanța de apel nu a ținut cont de încadrarea juridică greșită”. Respectiv, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a indicat în decizia sa că „instanța de judecată a ajuns la concluzia, că acțiunile inculpatului Bularu Nicolae întrunesc semnele constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, și anume - confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului Bularu Nicolae de la art. 332 alin. (1) Cod penal în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, el a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii, prevăzută de art. 361 Cod penal, și cu aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal și art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, procedura în cauză a fost încetată și el a fost eliberat de la răspundere penală.

La fel, instanța de apel a menționat, că sentința Judecătorei Cahul din 27.06.2011 a fost atacată doar de către partea apărării, respectiv reieșind din cerințele imperative ale art. 410 Cod de procedură penală, care prevede inadmisibilitatea agravării situației apelantului în baza apelului depus de către el, instanța de apel a apreciat existența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal și legalitatea reîncadrării de către instanța de judecată a acțiunilor lui de la art. 332 alin. (1) Cod penal la norma cea nominalizată”.

Cu privire la motivul invocat de recurenți precum că „*Bularu N. vina în săvârșirea infracțiunii incriminate n-a recunoscut-o, recunoscînd doar o simplă abatere disciplinară a normelor muncii*”, Colegiul penal îl respinge și consideră că este opinia subiectivă a recurenților, deoarece din materialele cauzei penale rezultă cert că el a angajat fictiv 10 persoane la lucru în calitate de : laborant, electrician, secretară, care nu au activat în realitate și au primit banii profesorii care și-au efectuat obligațiile lor de serviciu. La fel, inculpatul nu s-a adresat cu o cerere la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă Cahul pentru ca să fie angajate persoane la serviciu pe locurile de muncă oficial libere.

Referitor la motivul invocat, că în rechizitoriu nu se conține „... care acordă drepturi ...” Colegiul penal invocă, că în rechizitoriu se conțin date (f. d. 175-179, vol. II) că „... a emis ordine false în privința a 10 persoane..., de angajare în calitate de laborant, electrician, lăcătuș ...., care în realitate nu a fost angajată în această calitate și nu urma să activeze în cadrul Colegiului de Medicină Cahul”, de unde evident rezultă că ordinul de angajare în serviciu pentru persoanele indicate în ordinele emise acordă dreptul la muncă.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că temeiurile invocate de recurenți prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Bularu Nicolae cu avocatul acestuia Stoian Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 16 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Bularu Nicolae Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda